

יצחקי החליט לנטוש את המרכז הליברלי, אחרי התפרצות השינאה נגדו

מי שפמ לינץ'

יצחקי עם בתו לימור בפתיחת הוועידה הורדות. ספרים וגאסטון מלכה

לכנסת בראש ישראל-אחת, אך קיבל 4000 קולות בלבד, ולא עבר את אחוז החסימה. מאז פרש מחיים פוליטיים. הח"כ לשעבר, בעל תואר שני בחינוך ובוגר המחלקה לפסיכולוגיה באוניברסיטת בר אילן, הקדיש את זמנו לכתיבת ספרים בנושאים חינוכיים. כמו כן זכה במיכרז של עיריית תל-אביב והיה למנהל שכונה בדרום-תל-אביב.

כינוסים על הגג

ב רמון הציע ליצחקי להצטרף אליו ליוזם מיפלגה חדשה. כשלב ראשון הציע לו לערוך עשרות חוגיניות כדי לגייס חברים. הדבר נעשה בשם גוף שאינו קיים: "אקטואליה". כימה לליבון בעיות חברתיות. במשך שלוש שנים הסתובבו ברמן ויצחקי בכל רחבי הארץ. יצחקי אירגן חוגיניות בבית ציוני אמריקה, בהילטון, על גג ביתו ובבתי אחרים. לחוגיניות הוזמנו כמרצים ראשי שינוי, ל"ע. ובשנה האחרונה גם חברים מהליברלים: יחזקאל הרמלך, יחזקאל פלומין, אריה רולצ'ין ושלמה ("צ'יץ") להט. תוך כדי עבודת-ישטח הצליח

לחוקי-ההפלות ואף הצביע נגדו, יום מול פני הלחץ של הציבור המיזרחי השואף להתקדם. למעשה לא טרח איש לברר עם יצחקי את העובדות. אילו עשו כן היתה מתקבלת תמונה שונה לגמרי.

המכה החזרת של השכבה האשכנזית מול פני הלחץ של הציבור המיזרחי השואף להתקדם. למעשה לא טרח איש לברר עם יצחקי את העובדות. אילו עשו כן היתה מתקבלת תמונה שונה לגמרי.

הרגיו את המישטרה

א בי הרעיון היה יצחק ברמן. הוא פרש מהמשלה ומהליכוד לפני ארבע שנים, אחרי פרשת צברה ושאל תילא והקים עמותה בשם "המרכז הליברלי". בעמותה חתומים ברמן ומוכי רתו, כשהליברלים עוד ישבו על הגדר, ולא החליטו אם לפרוש מהליכוד או להתאחד עם חרות, כבר נפגש ברמן עם יצחקי.

יצחקי התחיל את הקריירה הפוליטית שלו בבחירות 1977. כשנבחר לכנסת ברשימת שלומציון. כשהחליט אריאל שרון להתאחד עם חרות, הלך יצחקי אחריו. אך כאן הוא התגלה כמי שאינו מקבל הוראות, וכמי שאינו מוכן להיות חותמת-גומי. יצחקי התנגד

הוועידה עם דודי צוקר, בעל קפה קפולסקי ברחוב ריזנגוף בתל-אביב, ושאלה: "מה, השתגעת? אתה הולך עם יצחקי?"

כלי-התיקשורת עשו יד אחת נגדו. היתה תנועה אחידה נגד יצחקי, בטענה שהוא עומד בראש כנופיה המבקשת להשתלט על המיפלגה החדשה. "טרמי פיסטים מנסים להיכנס דרכה לכנסת. חוזר סיפור ד"ש. המייסדים הרפו את הכנופיות. הם עמדו בפרץ". המייסדים היוונו את כלי-התיקשורת כבר כמה ימים לפני כינוס הוועידה והזהירו שהכנופיות באות.

אין ספק שלכל ההתקפה הזאת היה ריחילווי ערתי מובהק. יצחקי יליד טבריה, שישע דורות בארץ. הוא ספרדי. והוא גם רושם ספרים ומכונאים כחברי-המיפלגה. מאז גלי-הברידות על רייד לוי, לא היתה הסתה ערתי פרועה — ומוט ווית בקושי — כמו זו שאירגנו מייסדי המרכז הליברלי נגד יצחקי. בעיתונות היתה חגיגה. התופעה שהעולם הזה כינה פעם "הרתע הלבן", כלטה במלאו עוצמתו:

מ זה הרבה זמן לא היתה בארץ התנפלות מאורגנת כזו על אדם אחד כמו על יצחקי.

שבויעים לפני כינוסה של המיפלגה החדשה, המרכז הליברלי, התחילו להר פיע בעיתונות הרלפות נוסח: "יצחקי יצחקי אסף חתימות של 700 איש". "יצחקי הוא טרמפיסט, שבא לתפוס טרמפ על המיפלגה החדשה", "יצחקי יצחקי הוא אופורטוניסט שכבר עבר כל מיני מיפלגות."

עם פיצוץ הוועידה היה "עליהום" של התיקשורת כאילו מתואם. אמנו (אין לי אחות) הנקנר כתב בדבר על "ההורדות של יצחקי" — כינוי לכנופיות המונגוליים שפלושו לאירופה. גידעו סאכט בהארץ כתב שיצחקי יצחקי הוא "גאסטון מלכה של המרכז הליברלי". גבי גוית סיפר בתוכניתו בקול ישראל שהלך להסתפר והנה איוה פלא — הספר שלו סיפר שהוא הולך ערב לוויעידת המרכז הליברלי. כששאל אותו "מה פיתאום", אמר לו הספר שבדוד של יצחקי החד תים אותו על טופס-חברות במיפלגה. וענת גטניו מחדשות התקשרה למחרת

הללי ופלומין בוועידה הספרדים טובים לשירה בציבור

יצחקי ליצור סביבו קבוצה של אורחים שתמכו ברעיון של מיפלגת-מרכז. רובם היו מיזרחיים, אך לא הסרו שם אשכנזים טובים. במיוחד נמשכו בני הדרור השני של עדות-המיזרח, שהתי בססו בחיים. כשהחליטו יוזמי המיפלגה החדשה לפרוש מן המיפלגה הליברלית שלבלי כוד ולהקים מיפלגה חדשה, בא ברמן ליצחקי ואמר לו: "אתה לא תוכל להי בחר לכנסת ברשימת המרכז הליברלי, לא בקרנציה זו, ואולי גם לא בקרנציה הבאה." יצחקי קיבל עליו את הדיון. הוא הבין שלאנשים שפרשו מן המיפלגה הליברלית ושלקחו על עצמם סיכון וייסדו מיפלגה חדשה יש זכות קדימה. ברמן רמז לו שאם יפעל כראוי, יוכל לבוא בחשבון בקרנציה שלאחר מכן. כשהחלה להתארגן המיפלגה החדשה, כינס יצחקי על גג ביתו שבאפקה את חוגיניות הראשון בשם המרכז הליברלי, "אקטואליה" קיבלה שם חדש: "הוג אקטואליה שמסוגף למרכז הליברלי". יצחקי קיבל על עצמו לכתוב את פרקי המצע של המרכז הליברלי על חינוך, רווחה ושכונות.

הם רצו כל הזמן להבטיח את השליטה המידינית שלהם. ועשו הכל כדי להצליח בכך. לי יש מה לעשות בחיים. אני חוזר לכתוב. חיברתי עד היום שיבעה ספרים. אני לא נשאר מחוסר עבודה.

- למה אני, שהצטרפתי למרכז הליברלי, נחשב אופורטוניסט — והם, שעשו כמוני, לא כאלה?
- פלומין אמר לי שהוא המליץ עליי שאהיה בהנהלה. צחוק הגורל.
- למייסדים, שעזבו את המיפלגה הליברלית, מגיע לא יותר מ-20 אחוז במועצה. לנו מגיע לפי מיספר האנשים שרשמנו. לפחות 50 אחוז. אבל לא ביקשנו זאת. הסתפקנו גם ב-25 אחוזים. אבל הם שיריינו לנו רק 7 אחוזים.
- אני אירגנתי את ערב הפתיחה בבית הבימה. ועל הבימה לא הושיבו אותי. כשלפיד בירך את הנוכחים, הוא אפילו לא ציין את עבודתי ולא אמר תודה. היחידי שניגש אליי בסוף הערב היה ברמן. שאמר מילה אחת בלבד: "תודה".
- טומי לפיד גילה את פרצופו האמיתי. הוא בעצם הצטרף למיפלגה כדי להיות חבר כנסת.
- הרמלך ופלומין כל הזמן תיכננו את כל המהלכים ביניהם.

יצחקי יצחקי על חבריו:

- אני בחוף. אני איתם לא ממשיד. לא פיללתי למיפלגה כמו זו שבה יכתיבו לי איך להצביע. אני עם הרשימה הזו לא אלך. לא מאמין בה. אנחנו יוצאים מהמישחק.
- אני חושב את עצמי לא פחות טוב מכל לומין ומהרמלך. נקודת המיבחן צריכה להיות שווה. אשתי מפנילנד, והיא לא מבינה את ההבדל שבין פלומין לבניו. שנינו ילידי הארץ. שנינו בוגרי אוניברסיטה.
- אני לא מבין למה ציץ פסל את מרדכי ווירשובסקי. מה הוא חושב. שווירשובסקי הוא מיפלגת? תודה לאל שציץ לא משלם לי משכורת. כשהוא ראה שאני מצביע נגד, הוא איבד את שיתחוון ואמר לי: תגייד לאנשים את שלך שיצביעו איתנו! ציץ איכזב אותי. יהיה לו קשה לתקן את זה. שיבוא ויסביר איך דרש ממני הצבעות שלא לפי דעתי.
- אני מציע לציץ שיקים רשימה של ראשי-ערים. הוא יהיה במקום הראשון. אחריו הרמלך. הללי ואולי ינסו לצרף למיפלגתם גם את אלי דיון מאשקלון.
- אמרתי להרמלך ולדולצין שאני מוכן לפעול במיטגרת המיפלגה החדשה. אבל לא אהיה מוכן להיות שכיר שלהם.
- הדביקו לנו תוויות שהבאנו ספרים ומכונאים. מה יש. ספרים הם לא בני-אדם? טומי מבחינה דהיים אותי. כשהוא גילה את הכוח של הקבוצה שלנו, הוא התחיל להסית נגדנו.
- לא שותפתי מעולם בישיבות עם קבוצת המייסדים. מבחינתם אני "מוקצה".
- עשו עליי חוזה. הכניסו עליי סעיף, וכלי התיקשורת חוגגים. עשו עליי עליהום. כאילו אין יותר מרכז ליברלי, יש רק יצחקי יצחקי. ברנע שמרו לי. לך תגייד לחברים שלך איך להצביע." הבנתי שהם מתייחסים אליי
- כאל רובוט. אני לא בוס של האנשים שלי. הם אנשים חושבים.
- בגין, בכנסת. לא אמר לי איך להצביע. אז הם יגיידו לי?
- אבי אמר לי שהפוליטיקה היא הרמאות. השקר והכזב שחברו יחדיו. אבי היה איש הציונים הכלליים בטבריה. אמרתי לו שבגלל זה שאנשים כמוהו לא ניכנסו לפעילות מיפלגתית. הפכו אותה אנשים אחרים לקר דום לחפור בה.
- אני חושב שכל החיצים שהופנו אליי, היו בעצם כמוונים נגד ברמן.
- הם רצו שנצביע כמו משינה.
- אני בכלל לא מתכוון ללכת לכנסת. אם הייתי רוצה כנסת, הייתי מצביע כמו שדרשו ממני כשהייתי ח"כ.
- אני עצוב. בני ובתי שאלו אותי שאלות שקשה לי להשיב עליהן. בתי, לימור, אמרה לי "אבא, למה אתה עושה את העבודה השחורה?"
- קבוצת המייסדים נחדה מהאנשים שלי. הם נחדו מהחומר האנושי שבא איתי. הם חשבו שהבאתי אנשים מהשכונות. כמו שהם הביאו. אנשים שיצביעו כמו שאומרים להם.
- בשעה שאני ניהלתי את הישיבה, הלך הרמלך לבשל בישולים מאחורי הקלעים.
- המערכת הפוליטית בנויה על עסקנים שמייצגים אנשים-מטעם ולא מייצגים ייצוג הולם. וכל עוד זה יימשך, לא נצליח להגיע למערכת פוליטית נורמאלית.
- הם נחתו במערכת של כנסת בעיתונות נגדי שבועיים לפני פתיחת הוועידה.
- סניף 2 בתל-אביב. הקבוצה שלנו, לא באה לכבוש את המיפלגה.
- כבר ביום הוועידה הבנתי שהמישחק מכור. הם התקינו תקנון לא חוקי.